

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กวัยก่อนเข้าโรงเรียน

สมมุติฐานในการวิจัย

1 เด็กกลุ่มทดลองที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าว ลดลงกว่า เด็กกลุ่มควบคุมที่ได้ดูนิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียน ทั้งในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

2 เด็กกลุ่มทดลองที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะหลังทดลองและติดตามผล ลดลงกว่าระยะก่อนทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนอนุบาลพุทธรักษา กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 มีอายุระหว่าง 4 ปี 6 เดือน ถึง 5 ปี 6 เดือน อายุเฉลี่ย 5 ปี 1 เดือนจำนวน 20 คน แบ่งเป็น

- กลุ่มทดลอง 10 คน นักเรียนชาย 5 คน นักเรียนหญิง 5 คน โดย กลุ่มทดลองจะได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

- กลุ่มควบคุม 10 คน นักเรียนชาย 5 คน นักเรียนหญิง 5 คน โดย กลุ่มควบคุมจะได้ดูนิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียน

ซึ่งเด็กทั้งสองกลุ่มนี้ จะเป็นเด็กที่มีระดับพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าร้อยละ 60 ของช่วงเวลาการสังเกต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าว

2. นิทานประกอบหุ่นมือ จำนวน 10 เรื่อง

เป็นนิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นและให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการอนุบาลและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จะเป็นเรื่องที่ตัวละครจะแสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมและได้รับผลกรรมที่พึงพอใจ

3. เครื่องเล่นบันทึกเสียง เสียบหูฟังได้ 2 คน

4. เทปบันทึกเสียงที่มีช่วงการสังเกต 20 วินาที พัก 10 วินาที รวม 60 ช่วงเวลา ยาว

30 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง, ระยะทดลอง, ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

2.1 ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างก่อนทดลอง

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยเสนอตัวแบบนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสม ให้กับกลุ่มทดลอง วันละ 1 เรื่อง ใช้เวลาประมาณ 8-10 นาที เป็นเวลา 10 วัน ติดต่อกัน สำหรับกลุ่มควบคุมได้รับตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียน

2.3 ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างในระยะหลังทดลอง

2.4 ประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มตัวอย่างในระยะติดตามผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก้าวร้าวแบบช่วงเวลา โดยที่ในช่วงเวลาสังเกต 20 วินาที พัก 10 วินาที จากนั้นทำการบันทึกพฤติกรรมที่ต้องการจะสังเกตเพียง 1 ครั้ง ในช่วงเวลานั้นไม่ว่า พฤติกรรมที่สังเกตจะเกิดขึ้นกี่ครั้งในช่วงเวลา 20 วินาที นั้นก็ตาม การบันทึกทำได้โดยให้สัญลักษณ์ 1 เมื่อมีพฤติกรรมเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น และให้สัญลักษณ์ 0 เมื่อไม่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ช่วงเวลาที่ทำการสังเกตวันละ 15 ช่วงเวลา รวมแล้วแต่ละวันมีช่วงเวลากการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าววันละ 15 ช่วงเวลา และแต่ละระยะคือระยะก่อนทดลอง

ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล ทำการสังเกตระยะละ 5 วัน รวมแต่ละระยะ เด็กแต่ละคนจะได้รับการสังเกตคนละ 75 ช่วงเวลา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยร้อยละ (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way ANOVA) ของค่าเฉลี่ยร้อยละของช่วงเวลาการเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบภายหลัง(Post-hoc Analysis) โดยการเปรียบเทียบทีละเงื่อนไขเป็นรายคู่ (Paired Comparison) ด้วยวิธีการของ Tukey's T-Method

ผลการวิจัย

1. เด็กกลุ่มทดลองที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสม จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง ในระยะหลังทดลองและติดตามผล มากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือตามแบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กกลุ่มทดลองที่ได้ดูตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือที่แสดงทักษะทางสังคมที่เหมาะสมจะมีพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล ลดลงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงผลของการใช้ตัวแบบในนิทานประกอบหุ่นมือเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ อีก เช่น พฤติกรรมการเล่นในห้องเรียน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลของการใช้นิทานประกอบหุ่นมือ กับนิทานจากภาพยนตร์ , วีดีโอ หรือสื่ออื่นๆอีก

3. ในการเสนอตัวแบบให้กับเด็กในวัยก่อนเข้าโรงเรียนนั้นควรมีการให้เด็กดูตัวแบบอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง แล้วค่อยๆเว้นระยะ ซึ่งจะทำให้เด็กมีความคงทนในการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่า

